

De berichten over ons toekomstige clubhuis zijn zeer gunstig. Er is overeenstemming bereikt tussen de vogelwerkgroep en de plaatselijke afdelingen van het Instituut voor Natuur- en Milieueducatie (IVN) en de Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging (KNNV) over het gebruik van een gebouw bij de watertoren in Bussum.

Pieter Schut

Plan voor eigen clubhuis bij watertoren Bussum gaat door

Als je er nu een kijkje gaat nemen, lijkt het rijp voor de sloop. De ramen zijn dichtgetimmerd om vandalisme te voorkomen en overal zie je restanten van een "waterrijk" verleden. Buizen, pijpen en delen van pompen herinneren aan de tijd dat hier het PWN, het Provinciaal Waterwinbedrijf Noord-Holland, actief was.

Iedereen kent wel de watertoren in Bussum. Precies een eeuw geleden begon het waterleidingbedrijf hier met het onttrekken van water uit de Gooise bodem. Wat veel minder mensen weten is, dat in het bos bij de watertoren, gelegen tussen de autoweg

van Hilversum naar Bussum (de Bussumergrindweg) en de spoorlijn, een groot pompgebouw staat. Ook al honderd jaar oud dus en al die tijd verscholen en aan het oog onttrokken door het omringende groen.

Het Goois Natuurreservaat heeft het gebied van PWN overgenomen. Zij had het terrein al enige jaren als "aankoopwaardig" op het wensenlijstje staan. De overname vormt een soort sluitstuk van de ontwikkelingen tussen Crailo en de watertoren. Dit gehele gebied, de Zanderij genoemd, is nu eigendom van GNR en het zal in de toekomst een natuurlijk overgangsgebied

worden tussen het Spanderswoud en de Bussumer- en Westerheide.

Groene groepen

Maar terug naar het "Waterleidingbos". GNR kwam voor de vraag te staan: slopen we het pompgebouw, of laten we het staan? En gelukkig kozen rentmeester Korten en de zijnen voor laten staan. Het was de heer Korten bekend dat een aantal milieuorganisaties in het Gooi op zoek zijn naar passende clubruimte en het voormalige pompgebouw leek hem zeer passend voor die zoekende groene groeperingen.

Het bestuur van onze vogelwerkgroep dook (in de personen van Rob Kole en Dick Jonkers) als een bok op de haverkist. Al vele jaren lang zijn we op zoek naar een echt eigen ruimte waar alle activiteiten van de werkgroep kunnen plaatsvinden. De lezingen, de cursussen en de werkcontactavonden moeten nu allemaal op verschillende locaties worden gehouden. Dat is zeer nadelig vanwege de kosten, maar het bevordert ook bepaald de clubgeest niet.

In het overleg onder leiding van GNR dat volgde, bleven uiteindelijk drie geïnteresseerden over: de VWG (ruim 600 leden),

Het pompgebouw aan de zuidzijde, waar de hoofdingang van het "groene" clubhuis moet komen

Foto: Pieter Schut

het IVN (ongeveer 300 leden) en de KNNV (100 leden). En de kogel is nu echt door de kerk. De drie gaan als partners verder en zullen in de toekomst gezamenlijk het clubhuis exploiteren. Hier toe zal al op korte termijn een aparte stichting in het leven geroepen worden, de Stichting Het Pompegebouw.

Het is overigens absoluut de bedoeling dat de drie verenigingen volledig onafhankelijk blijven functioneren. Van een fusie of iets dergelijks is dus geen sprake. Het enige doel van de nieuwe stichting is de verzorging van het gebouw. Een notaris heeft inmiddels al concept-statuten gemaakt, waarin de bestuurlijke verantwoordelijkheden worden geregeld.

Megaklus

We staan dus aan de vooravond van een megaklus. Want dat mooie oude pompegebouw moet van binnen drastisch verbouwd worden om aan de eisen van de drie verenigingen te kunnen voldoen. Geld is hierbij niet het allereerste probleem. De stichting ontvangt via het GNR een mooi bedrag van het waterwinbedrijf. Het gaat om het geld dat toch al uitgetrokken was voor de sloop

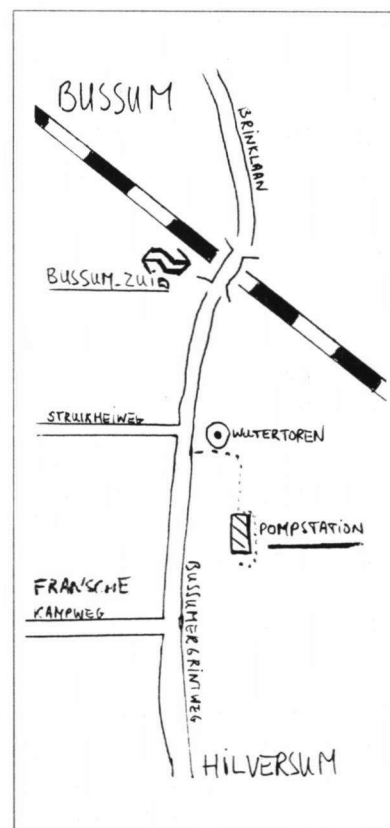
van het pand. Dit kapitaal kan dus nu voor de wederopbouw dienen.

Nee, waar nu echt behoefte aan is, is werkkraft van de leden van de diverse verenigingen. Er moeten plannen gemaakt worden, er moeten fondsen gewonnen worden voor de inrichting en last but not least: de verbouwing moet uitgevoerd worden. Hierover gaan de betrokken partijen zich nu op korte termijn buigen.

Een kleine indruk van de toekomstige inrichting is al wel te geven. De meeste ruimte wordt besteed aan een grote zaal voor ongeveer honderd bezoekers. Daaronder, in de ruimte waar voorheen de waterpompen stonden, krijgen de drie clubs hun eigen werkruimte en archief- en opslagplek. Een klein deel zal mogelijk worden onderverhuurd als kantoorruimte. Hierover wordt gesproken met de Stichting Omgevingseducatie. Op die manier zou de beschikbare ruimte zo efficiënt mogelijk te benutten zijn.

Bereikbaarheid

In het "Waterleidingbos" is het nu nog rustig en dat moet uiteraard zo blijven. De toegang

Lokatie van het nieuwe clubhuis

naar het clubgebouw komt ter hoogte van de watertoren. Die watertoren wordt apart verkocht. Hier begint een pad, dat van verlichting zal worden voorzien. Fietzers kunnen dit pad ook gebuiken, automobilisten niet. Dat hoeft natuurlijk ook niet, want recht tegenover de watertoren ligt het uitgestrekte parkeerterrein dat hoort bij NS-station Naarden-Bussum. En daarmee is het openbaar vervoer ook al op loopafstand aanwezig. Het is moeilijk om geduldig te blijven afwachten, maar toch zal het nog even moeten. Voorzitter Rob Kole schat dat door het vele werk dat nog verricht moet worden, op zijn vroegst in de loop van volgend jaar het vernieuwde pompegebouw betrokken kan worden. Zoals al in een eerder artikel over deze zaak (Korhaan 30 [1]) werd geconcludeerd: een jarenlange wens van de vogelwerkgroep zal dan in vervulling gaan.

Voorzitter Rob Kole geeft aan op welke hoogte de tussenvloer komt

Foto: Pieter Schut